

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 3990/14

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט ח' מלצר
כבוד השופטת ע' ברון

העותרים: 1. מחמוד סוויטי
2. מיסון סוויטי
3. עבדאלעזיז סוויטי
4. הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל

נגד

המשיבים: 1. היועץ המשפטי לממשלה
2. פרקליט המדינה
3. חוקרי שירות הביטחון הכללי
4. המחלקה לחקירות שוטרים

תאריך הישיבה: ט"ז בסיון התשע"ה (3.6.2015)

בשם העותרים: עו"ד מיכל פומרנץ; עו"ד באנה שגרי-בדארנה
בשם המשיבים 1-2 ו-4: עו"ד מיטל בוכמן-שינדל

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

א. עתירה זו מסכה עצמה על תרגיל חקירה מילולי פסול (מצג שוא כאילו נעצרו אשתו ואביו של העותר 1) שהופנה כלפי העותר 1 – כיום אסיר השפוט לשנות מאסר רבות בעבירות בטחוניות חמורות – וזאת בעת חקירתו בשנת 2007. נושאים הקשורים בחקירות אלה וסביביהן נדונו גם בעתירות קודמות (1533/08 ו-1266/11). היועץ המשפטי לממשלה קיבל בשעתו את עמדת העותרים כי התרגיל היה פסול, והוצאו הנחיות שהן בתוקף גם כיום, למניעת כגון דא למן ההנחיות ואילך. העתירה מבקשת פתיחה בחקירה פלילית נגד החוקרים.

ב. כאן המקום לציין, כי כתום כשלוש שנים, מתגובת העותר 1, קרי ב- 2010, פנו העותרים (והיה ייצוג משפטי כל העת) לעניין העמדה לדין של החוקרים, לאחר שבפניות קודמות לא התיחסו לכך ואדרבה, במפורש לא ביקשו תחילה, חקירה הגם שהיה ידוע להם כי כזאת לא נערכה. המדינה טוענת איפוא לשיהוי כבד.

ג. לא ניכנס לפרטי ההיסטוריה של הפרשה, שכן לטעמנו אכן לוקה העתירה בשיהוי כבד, אשר לא שוכנענו כי היה לו מקום. תשובת העותרים כי הניחו שהחקירה תפתח על פי דין, וכי לא היה להם כוח אדם משפטי לטפל בכך ואולי אף היה כשל בטיפול, אינה מספקת בהקשר זה, שכן נוהלו התכתבויות והתדיינות לאורך הדרך. כאמור, בסופו של יום, כתום כשמונה שנים, איננו יכולים לומר כי לא היה שיהוי.

ד. אין משמעות הדברים כי במועד המתאים לא היה מקום לשקול צעדים, ולוא גם משמעותיים, וכמובן לאחר שימוע ומבלי שניטע מסמרות, כלפי החוקרים; אך בנסיבות השיהוי איננו נעתרים לעתירה. אנו חוזרים ומטעימים את שהצהירה המדינה, כי ההנחיות אוסרות כיום על תרגילים מאין אלה.

ה. איננו נעתרים איפוא לעתירה. אין צו להוצאות בנסיבות.

ניתן היום, ט"ז בסיון התשע"ה (3.6.2015).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה